

Obec Holubice
Holubice 61, 683 51 Holubice
Zastupitelstvo obce Holubice

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Opatření obecné povahy,

kterým se stanovuje místní koeficient pro vymezené nemovité věci pro výpočet daně z nemovitých věcí

Zastupitelstvo obce Holubice na svém zasedání dne 27. 6. 2024 usnesením č. 14 rozhodlo o vydání opatření obecné povahy na základě § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z nemovitých věcí“), podle ustanovení § 12e a § 16b zákona o dani z nemovitých věcí a podle § 171 až 174 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Čl. 1 Předmět a působnost

Toto opatření obecné povahy (dále také jen „opatření“) upravuje daň z nemovitých věcí na území obce Holubice stanovením místního koeficientu pro vymezené zdanitelné jednotky dle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí v katastrálním území obce Holubice.

Čl. 2 Místní koeficient pro vymezené zdanitelné jednotky v obci Holubice

Opatření obecné povahy, kterým se dle § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani z nemovitých věcí stanovuje místní koeficient **ve výši 2,5 pro vymezené nemovité věci dle tabulky v Příloze 1**. Tímto koeficientem se násobí daň poplatníka za jednotlivé v Příloze 1 vymezené zdanitelné stavby nebo zdanitelné jednotky.

Čl. 3 Odůvodnění

Dne 12. 12. 2023 nabyl platnosti soubor novel 65 zákonů České republiky, označovaný jako tzv. „konsolidační balíček“ (konkrétně zákon č. 349/2023 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů), s cílem snížení rozpočtového deficitu České republiky v průběhu dvou let o 150 mld. Kč. Mezi novelizované předpisy byly zařazeny i daňové právní předpisy (např. zákon o rozpočtovém určení daní, zákon dani z příjmu, zákon o spotřební dani), včetně zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí. Podle zdrojů z Ministerstva financí dojde na základě této novelizace v rámci rozpočtového určení daní ke

snížení příjmů obcí ze sdílených daní. Naproti tomu se zvyšují sazby daně z nemovitých věcí průměrně o 80 %. Veškerý výnos daně z nemovitých věcí je dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, ve znění účinném od 1. 1. 2025, výhradním příjmem obcí. Zákon o dani z nemovitých věcí ve znění účinném od 1. 1. 2025 umožňuje obcím prostřednictvím obecně závazných vyhlášek a jim vydaných opatření obecné povahy dále ovlivňovat výši výnosu daně z nemovitých věcí na svém území a míru daňové zátěže poplatníků této daně, tj. zpravidla fyzických či právnických osob, které na území obce vlastní (popř. užívají) nemovitou věc. Lze tak činit na základě příslušných zákonných zmocnění zavedením samostatných korekčních prvků daně, které spočívají ve stanovování či úpravě koeficientů. Tyto koeficienty ve výsledku ovlivňují míru zdanění nemovitých věcí v obci. Dle dosavadní právní úpravy bylo možné koeficienty v rámci daně z nemovitých věcí stanovovat buďto pro celé území obce, nebo pro jednotlivou část obce, přičemž výklad pojmu „jednotlivá část obce“ byl velmi problematický a vyvolal mnoho soudních sporů. Novela zákona o dani rozšířila pravomoc obcí stanovit místní koeficient i pro jednotlivé druhy nemovitých věcí (pro ty, pro které lze dosud uplatnit koeficient podle § 11 odst. 3 písm. b) zákona o dani) a dále pro všechny ostatní nemovité věci (pozemky, zdanitelné stavby a jednotky), u kterých je použití místního koeficientu přípustné. Na to jsou navázány i dílčí změny v úpravě dalších koeficientů dle § 6 odst. 4 písm. b) a § 11 odst. 3 písm. a) až d) zákona o dani. Kromě těchto možností stanovit místní koeficient obecně závaznou vyhláškou je nově zavedena možnost stanovit místní koeficient pro libovolný, nediskriminační a odůvodněným způsobem stanovený výčet nemovitých věcí opatřením obecné povahy. Z důvodové zprávy k návrhu této novely vyplývá, že „důvodem zavedení tohoto nástroje pro účely stanovení místního koeficientu je umožnit obcím cíleněji reagovat na specifika svého území, která nelze zohlednit v rámci obecně závazných vyhlášek z toho důvodu, že by nebyl naplněn požadavek jejich obecnosti. Je však třeba zdůraznit, že obecně závazná vyhláška zůstává primárním nástrojem pro stanovení místních koeficientů a opatření obecné povahy je třeba chápat jako nástroj k němu subsidiární, jehož použití přichází v úvahu v situacích, kdy sledovaného cíle nelze dosáhnout při zachování určité míry obecnosti vymezením okruhu dotčených nemovitých věcí, která je pro vydání obecně závazného právního předpisu nezbytná. Příkladem může být relativně malá část území obce (zejména ve srovnání s katastrálními územími dané obce), kde je provozována průmyslová činnost, která výrazně ovlivňuje kvalitu životního prostředí či kvalitu života v obci.“. Vzhledem k tomu, že v těchto případech není naplněna potřebná míra obecnosti, nelze použít formu obecně závazné vyhlášky. Proto je pro tento účel zákonem o dani zvolena forma opatření obecné povahy, které umožňuje ve vztahu k určitému území, resp. jednotlivým nemovitým věcem stanovit práva, resp. povinnosti pro obecný okruh adresátů, obdobně jako tomu je v případě pořizování změny územního plánu a pořizování regulačního plánu ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon. Obecnost okruhu adresátů je

dána tím, že na základě takto stanoveného místního koeficientu vzniknou určité povinnosti poplatníku daně z nemovitých věcí, přičemž poplatníkem daně z nemovitých věcí mohou být kromě vlastníků i další subjekty vymezené v § 8 zákona o dani z nemovitých věcí, tudíž tento okruh je neurčitý a proměnlivý. Z hlediska obsahového je třeba zdůraznit, že místní koeficient pro vymezené nemovité věci je svou povahou velmi specifický institut, jemuž zákon o dani z nemovitých věcí stanoví mezi všemi druhy místních koeficientů uvedenými v § 12 odst. 1 zásadní prioritu. § 12 zákona o dani totiž obsahuje tzv. kolizní normy, které předepisují, které druhy místních koeficientů mají přednost při vzájemném souběhu. Dle odst. 4 tohoto ustanovení platí, že pokud se na nemovitou věc vztahuje vedle místního koeficientu pro vymezené nemovité věci také jiný místní koeficient (stanovený obecně závaznou vyhláškou, kterou lze vydat dle § 12 odst. 1 písm. a) zákona o dani souběžně s opatřením obecné povahy), použije se na tuto nemovitou věc pouze místní koeficient pro vymezené nemovité věci. V hierarchii vzájemného postavení stojí tedy místní koeficient pro vymezené nemovité věci nejvýše. Zastupitelstvo obce Holubice využívá možnosti uvedené v zákonném zmocnění § 12 odst. 1 písm. b) zákona o dani a stanovuje místní koeficient ve výši 2,5, tj. na horní hranici zákonem stanoveného rozmezí, pro vymezené nemovité věci – pozemky uvedené ve výčtu v Příloze č. 1. Pro úplnost je třeba poznamenat, že dle § 12ab odst. 6 zákona o dani se tento místní koeficient nevztahuje na pozemky zařazené do skupiny vybraných zemědělských pozemků, trvalých travních porostů nebo nevyužitelných ostatních ploch. Zastupitelstvu obce Holubice je využitím tohoto regulačního nástroje umožněno cíleně reagovat na specifika území obce Holubice, a to mnohem efektivněji, než prostřednictvím obecně závazné vyhlášky dle § 12 odst. 1 písm. a) zákona o dani, která může cílit stanovením místního koeficientu jen obecně na celé území města, jednotlivé katastrální území nebo jednotlivou skupinu nemovitých věcí.

Obec Holubice stanovila v odstavci 1 Vyhlášky místní koeficient ve výši 2,5 (a tedy v rozmezí a s přesností stanovené na jedno desetinné místo dle § 12 ZDN) pro části obce, podrobně vymezené kombinací v Příloze č. 1 Vyhlášky, tvořené taxativním výčtem jednotlivých pozemků spolu s jejich parcelními čísly a katastrálním územím.

Obec Holubice k tomuto vymezení místního koeficientu pro části obce přistoupila s ohledem na vedoucí právní princip v oblasti odpovědnosti za znečištění životního prostředí, tj. princip „znečišťovatel platí“,¹ s nímž se lze setkat již v právu životního prostředí² a který slouží ke kompenzacím negativních externalit (znečištění), k němuž dochází v důsledku určité (obvykle podnikatelské) činnosti, neboť znečišťovatel nemůže očekávat, že jím způsobené znečištění

¹ Polluter pays principle je též jednou ze zásad mezinárodního práva veřejného a je rovněž upraven v právu EU, a to jak primárním (viz čl. 130r odst. 2 Smlouvy o založení EHS ve znění z roku 1985), tak sekundárním (zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. 4. 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí).

² Princip „znečišťovatel platí“ je prováděn primárně ekonomickými nástroji, kterými jsou jak některé spotřební daně (daně z minerálních olejů, daně ze zemního plynu, daně z elektřiny atd.), tak poplatky za znečištění životního prostředí, resp. jeho určitých složek (poplatek za vypouštění odpadních vod, poplatek za znečišťování ovzduší, poplatek za ukládání odpadu atd.). Požadavek investičního příspěvku svou povahou odpovídá poplatkům, které jsou (na rozdíl od spotřebních daní, jejichž primárním účelem je zajištění příjmů veřejných rozpočtů) účelově vázány (a to na ochranu životního prostředí) a jejich cílem je primárně motivování znečišťovatele k minimalizaci znečištění, nikoli generování příjmů veřejných rozpočtů.

bude kompenzováno výhradně z veřejných rozpočtů, v tomto případě primárně z rozpočtu obce Holubice. Znečišťovateli jsou pak míněni majitelé pozemků, na nichž se nachází nemovitosti sloužící k takové podnikatelské činnosti, která vyžaduje dopravní obslužnost nákladními automobily, tj. nákladní dopravou, zejména – ne však výhradně – dopravou kamionovou.

Vymezení jednotlivých částí obce Holubice v příloze č. 1 Vyhlášky není náhodné a odpovídá

- jednak návrhu nového územního plánu obce Holubice (ve verzi připravené pro veřejné projednání), přičemž jednotlivé pozemky, zahrnuté do taxativního výčtu, se nachází ve stabilizovaných nebo návrhových plochách HS, VL a VD, vyznačených v návrhu územního plánu obce Holubice tmavě šedou (v případě stabilizovaných ploch VL) nebo světle šedou (v případě stabilizovaných ploch VD a HS) barvou, případně světle šedou „kostičkovanou“ plochou (v případě návrhových ploch VL). Plochy VD jsou plochami „výroby drobné a služeb“, plochy VL jsou plochami „výroby lehké“, plocha HS je pak plochou smíšenou výrobní;
- jednak stávajícímu územnímu plánu obce Holubice, ve znění změny č. 8 (dále jen „ÚP Holubice“), který – až na několik málo pozemků, které již v návrhu nového územního plánu do ploch VL a VD zahrnuty nejsou a místní koeficient 2,5 se na ně nevztahuje (např. pozemek parc. č. 188/6, 887/8 a 2001, vše v k.ú. Holubice), případně které jsou nově zahrnuty do plochy HS (pozemky parc. č. 31/1, 38, 41, 42 a 558/3, vše v k.ú. Holubice) nebo do plochy VD (pozemek parc. č. 609/16, 887/1, 1032/6, vše v k.ú. Holubice) a místní koeficient 2,5 se na tyto pozemky vztahuje – zahrnuje tytéž pozemky do stabilizovaných či návrhových ploch výroby (V), které následně rozlišuje dle funkčního využití na plochy Vp (výrobní aktivity, zahrnující průmyslové podniky a kapacitní sklady) a Vs (podnikatelské aktivity zahrnující drobnou výrobní činnost, výroby a služby), případně jako plochy VSP – plochy pro strategického partnera obce Holubice.

Kromě toho je na pozemku par. č. 609/2 v k.ú. Holubice podle platného územního plánu obce Holubice, ve znění změny č. 8, vymezena plocha F – plocha pro fotovoltaickou elektrárnu, tento pozemek však není zahrnut do taxativního výčtu pozemků, pro které je stanoven místní koeficient 2,5. Důvodem je, že stavby fotovoltaických elektráren generují – ve srovnání s výše uvedenými druhy ploch výroby Vp a Vs, resp. VSP – zcela zanedbatelnou dopravní zátěž a z podstaty věci negenerují ani jiné negativní externality s nákladní dopravou (resp. s nákladními automobily) spojenou.

Ze závazné textové části ÚP Holubice vyplývá, že:

- uvedené plochy V a F slouží k umístění a uskutečňování výrobních činností průmyslových, zemědělských a výrobních služeb, včetně administrativy provozoven, a to převážně v uzavřených areálech s malou frekvencí styku s veřejností;
- plocha VSP je určena výlučně pro areál výroby většího rozsahu a významu pro obec,

- plochy Vp jsou plochy určené pro výrobní kapacity (areály průmyslových podniků a kapacitních skladů),
- plochy Vs jsou pak určeny pro podnikatelské aktivity (drobná výrobní činnost, služby a řemesla) – lze v nich umísťovat provozovny, které nenarušují svojí činností životní prostředí a mohou být v blízkosti obytné zástavby. Drobnou výrobní činností se rozumí výroba a zařízení netovární povahy. K tomuto regulativu je třeba dodat, že nenarušení životního prostředí se týká samotné činnosti v dané provozovně (regulativ tak např. vylučuje chemickou výrobu nebo lakování automobilů), netýká se negativních externalit spojených s podnikáním jako takovým, tj. netýká se dopravní zátěže, která je s podnikáním spojena (tuto dopravní zátěž navíc nelze zcela vyloučit). Proto za činnost narušující životní prostředí nelze pokládat zejména nákladní automobilovou dopravu, přestože i tato zatěžuje životní prostředí, neboť pokud by bylo smyslem regulativu regulovat dopravu, pak by musel být formulován jinak, srov. nepřipustné využití ploch Vs, které výslovně vylučuje takové činnosti, které vyžadují častou obsluhu těžkou nákladní dopravou.
- přípustným využitím uvedených ploch jsou areály průmyslových podniků a skladů, služby (v plochách výrobních aktivit - Vp), drobná výrobní činnost, řemesla, služby (v plochách podnikatelských aktivit – Vs), a zařízení zemědělské výroby, tj. objekty pro chov hospodářských zvířat včetně technologie pro rostlinnou výrobu (v plochách Vz) včetně ploch vyhrazené a izolační zeleně a technických a dopravních zařízení, obvykle v uzavřených areálech, jejichž provoz nebude mít negativní vliv na životní prostředí obce.
- podmíněně přípustným využitím těchto ploch je občanské vybavení a sport, konkrétně vybavenost pro zaměstnance, a dále bydlení (byty pro osoby zajišťující dohled či majitele provozovny),
- nepřipustným využitím je pak umístění bydlení a občanského vybavení vyžadujícího nezávadné prostředí (školská základní zařízení, zdravotnická a sociální zařízení). Na plochách podnikatelských aktivit (Vs) není přípustné umísťovat výrobní a zemědělské provozny, které vyžadují častou obsluhu těžkou nákladní dopravou. Dále dopravní plochy a zařízení nad rámec zabezpečení nutné obsluhy území (s výjimkou zóny podnikatelských aktivit nad nádražím). Ačkoliv plochy Vs vylučují častou obsluhu těžkou nákladní automobilovou dopravou, nevylučují občasně (resp. jiné než časté) obsluhování těžkou nákladní automobilovou dopravou, regulativ se pak vůbec netýká zbylé nákladní automobilové dopravy – střední a lehké nákladní dopravy. Tomu ostatně odpovídá stávající činnost v provozovnách situovaných v plochách Vs – např. společnost EUROvrak s.r.o., do jejíhož areálu na pozemcích uvedených v čísle LV 1451, k.ú. Holubice, jsou naváženy vraky odtahovými vozidly, areál společnosti InPark Alpha Holubice s.r.o na pozemcích uvedených v čísle LV 1451, k.ú. Holubice, kde se nachází logistické

centrum, nebo společnost Minit Bohemia s.r.o., která rozváží zmrazené polotovary svými dodávkami.

- kromě toho obsahuje ÚP Holubice i výjimku, kdy u stávajících areálů výroby situovaných a respektovaných v území s převažující funkcí bydlení je přípustná změna stávající funkce výroby ve prospěch funkce bydlení, občanského vybavení a sportu za předpokladu, že nová funkce svou činností neohrozí obytnou pohodu okolního území.
- V případě jiných zastavitelných ploch (zejména ploch pro bydlení – bydlení v rodinných domech – čisté bydlení – Br, jako jsou plochy č. 3.01, 3.06, 3.21, 4.02a, ale i samotných ploch pro výrobu Vs, např. č. 2.04a) vymezuje ÚP Holubice jako jednu ze specifických podmínek – ochrany zdravých životních podmínek – hlukové vyhodnocení prokazujícího, že celková hluková zátěž z okolních funkčních ploch pro výrobu včetně dopravy nepřekročí hodnoty stanovených hygienických limitů hluku pro chráněný venkovní prostor a chráněné venkovní prostory staveb. To dokazuje závažnost emisí hluku, spojených s provozovny v plochách výroby (V), resp. plochách Vp a Vs.

Uvedené plochy (a do nich zahrnuté pozemky, uvedené v taxativním výčtu v příloze č. 1 této Vyhlášky) mají společné to, že jsou součástí funkčního celku podniků či staveb, které kladou značné nároky na svou dopravní obslužnost primárně nákladními automobily (nákladní doprava), konkrétně kamionovou dopravou a nákladními automobily s velkým přívěsem (vozidla s celkovou hmotností okolo 40 t), střední a těžkou nákladní automobilovou dopravou (vozidla s hmotností 3,5 t až 18 t, jeřáby, bagry apod.) a dodávkami a lehkou nákladní dopravou (do 3,5 t celkové hmotnosti).³ S nákladní automobilovou dopravou je však spojena celá řada negativních externalit – emise prachu, hluková zátěž, opotřebení místních komunikací, kdy část kamionů již dnes vzhledem k dopravní situaci v obci Holubice vjíždí do centra obce a otáčí se zde, čímž nejen opotřebovává místní a účelové pozemní komunikace obce (kamiony běžně váží desítky tun), ale také komplikuje dopravní situaci v obci – které chce obec Holubice alespoň částečně prostřednictvím místního koeficientu 2,5 obyvatelům obce kompenzovat (obec předpokládá, že zvýšený příjem z daně z nemovitých věcí bude investován do údržby a opravy místních a účelových komunikací vlastněných obcí (viz § 9 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů)⁴ a do dalších opatření kompenzujících výše uvedené negativní externality.

³ Všechny uvedené kategorie vozidel odpovídají pojmu „nákladní automobil“, v případě zvláštních vozidel pak pojmu „vozidla zvláštního určení“, jak je vymezuje § 3 odst. 2 písm. d) a f) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, § 4 vyhlášky č. 153/2023 Sb., o schvalování technické způsobilosti vozidel a technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozor nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES, v platném znění.

⁴ Vlastníkem dálnic a silnic I. třídy je stát. Vlastníkem silnic II. a III. třídy je kraj, na jehož území se silnice nacházejí, a vlastníkem místních komunikací je obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí. Vlastníkem účelových komunikací je právnická nebo fyzická osoba. Stavba dálnice, silnice a místní komunikace není součástí pozemku.

Na řadě z těchto ploch výroby (V) se již v současnosti nachází průmyslové podniky nebo logistická centra (skladové haly), jedná se například o GLP Park Brno Holubice, ZAPA beton a.s., COLAS CZ, a.s., EuroVrak s.r.o. V případě naposled uvedené společnosti se jedná o největší autovrakoviště na Moravě.⁵

Konečně z **vymezení jednotlivých ploch výroby v ÚP Holubice (i z vymezení ploch VD a VL v návrhu nového územního plánu)** je zjevné, že se (až na výjimky) jedná o souvislejší části **obce Holubice**, ve kterých je již dnes soustředěna průmyslová a drobná výroba a skladové haly, přičemž vedle stabilizovaných ploch se nachází další návrhové plochy určené k zastavění obdobnými stavbami pro průmyslovou výrobu, drobnou výrobu a pro skladové haly). To se týká zejména severních částí obce Holubice, kde je situováno nejvíce těchto ploch okolo dálnice D1 a silnice E 50. Obec Holubice má zájem uvedené lokality, resp. plochy pro výrobu (V) dále rozvíjet.⁶

Čl. 4 Poučení

- (1) Opatření obecné povahy s odůvodněním se doručuje veřejnou vyhláškou vyvěšením na úřední desce Obce Holubice a současně se zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.
- (2) Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může podle § 173 odst. 1 správního řádu každý nahlédnout na obecním úřadu v Holubicích, Holubice 61, 683 51. Elektronicky je opatření obecné povahy k nahlédnutí na adrese <https://holubice.imunis.cz/edeska/> a na adrese <https://holubiceou.cz/cs/obecn%C3%AD-%C3%BA%C5%99ad/vyhl%C3%A1%C5%A1ky/>
- (3) Proti opatření obecné povahy nelze podle § 173 odst. 2 správního řádu podat opravný prostředek.

Čl. 5 Závěrečná ustanovení

- (1) Nedílnou součástí tohoto opatření obecné povahy je Příloha č. 1.
- (2) Toto opatření obecné povahy nabývá účinnosti v souladu s § 173 odst. 1 správního řádu patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky.
- (3) Toto opatření obecné povahy bylo vyvěšeno na úřední desce Obce Holubice a současně bylo zveřejněno na <https://holubice.imunis.cz/edeska/> dne 28.6.2024.

Jiří Horňák
starosta

⁵ <http://www.eurovrak.cz/>

⁶ Textová část ÚP Holubice, část C.1.3. Výroba, fotovoltaika, s. 8.

Příloha č. 1

Vymezení části obce Holubice (katastrální území Holubice 777871) dle parcelních čísel pozemků, u nichž se stanovuje místní koeficient ve výši 2,5.

Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo	Parcelní číslo
31/1	635/16	717	1276/1
38	635/17	719/1	1276/3
41	635/18	720	1277/1
42	635/19	721/1	1278/1
188/2	635/20	721/2	1279/2
188/3	635/21	721/3	1279/3
188/8	635/35	721/4	1279/5
394/1	635/41	721/6	1279/6
394/2	635/42	721/7	1279/7
394/4	644/3	722/1	1280/1
394/5	644/27	722/2	1314
394/7	644/28	723	1317
465/	644/29	887/1	
465/2	644/30	887/3	
466	644/32	887/4	
467/1	644/33	1032/5	
467/2	644/36	1032/6	
467/3	644/37	1033/3	
472/1	694/2	1256	
472/6	694/3	1267/2	
472/7	699/10	1270/1	
558/2	699/59	1271/1	
558/3	709/1	1271/3	
566/1	709/2	1271/4	
566/2	709/3	1271/5	
566/3	709/4	1271/6	
566/5	709/5	1271/7	
566/6	709/6	1271/8	
566/8	709/7	1271/9	
606	709/9	1271/10	
608	709/10	1271/11	
609/1	709/11	1271/12	
609/4	709/12	1271/13	
609/5	709/13	1271/14	
609/6	709/14	1272/1	
609/7	709/16	1272/2	
609/8	709/18	1272/3	
609/16	709/19	1272/4	
635/4	709/20	1272/5	
635/5	709/21	1272/6	
635/11	712	1272/7	
635/12	713	1273/1	
635/14	715	1274/1	
635/15	716	1275/1	